

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 16-01-36493 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רملה
ע"מ 15-02-33168 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רמלה

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שמואל בורנשטיין

מערערים
1. אריה רחמים
2. זמירה רחמים
בנסיבות ב"כ עי"ד חיים לוי

נגד

משיב
פקיד שומה רמלה
בנסיבות ב"כ עי"ד ניצן זגרינסקי

פסק דין

1

2. השומה שהוצאה למערערים, בני זוג, מבוססת על כספים שהופקו בחשבון הבנק
3 של המערעת בין השנים 2008-2011. כספים אלה התקבלו במסגרת פעילותה של
4 המערעת בשיווק מגרשים באיו"ש, ולפיכך קבע המשיב כי מדובר בהכנסה מ"עסק"
5 החייבת במס בהתאם לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן:
6 **"הפקודה"**).

7. עיקר טענתה של המערעת נגד השומה הוא כי מדובר בעסקאות למכירת מגרשים
8 שכשלו, וכי כל הכספיים שקיבלה הוחזו בסופו של יום ללקוחותיה. לטענתה, חלק
9 מהכספיים שהופקו בחשבון הבנק הם מקורות אישיים פרטיים שלא
10 ומקורותיהם של בני משפחתה, וזאת לאור העובדה אליה נקלעה. המערעת
11 אף מلينה על התנהלותו של המשיב שלא ביסס את שומתו על ניירות עבודה
12 מסוודרים, שלא נימק כדבי את השומה, וכן שהתעלם מכך שבסוףו של יום נותרה
13 המערעת חסרת כל, ולפיכך השומה אינה עולה בקנה אחד עם עקרונות של גביהת
14 מסאמת ושל עשיית צדק.

15. לטענת המשיב, אף אם המערעת החזירה כספים ללקוחותיה, הרי שהיא
16 מלכתחילה לא דיווחה על הכנסות בגין אותם סכומים, ובעיקר, לא הוכיחה כי אותם
17 החזרים הם בגין הכנסות שדווחו ומושו בשנות המס שבערעור. לפיכך, לא ניתן

בֵּית הַמִּשְׁפְּט המְחוֹזֵי מֶרְכָּז־לֹוד

ע"מ 16-01-36493 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רملת
ע"מ 15-02-33168 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רמלת

תיק חיצוני:

- 1 להכיר באותם החזרים כהוצאה. המשיב מתבסס בעניין זה אף על ההלכה שנפסקה
2 בדנ"א 2308/15 **פָּקִיד שׂוֹמָה רְחוּבוֹת וְאַח' נ' דָמָרִי, הַיְרָשָׁׂׂוֹן וְאַח'** (12.9.2017) (להלן : **"עֲנֵיָן הַיְרָשָׁׂׂוֹן"**) לפיה לא ניתן לקוז הפסדים **"לאחרו"**.
- 3 אbehir כבר עתה, כי בסופו של ההליך, בו הוגשו מסמכים רבים ונשמעו עדים לא
4 מעטים, רובם כולם עדים שלא היה בהם כדי לסייע למעעררת, המסקנה העולה
5 היא כי המערערת לא הוכיחה את עיקרו של עניין, דהיינו כי הכספיים שהוחזרו
6 ללקוחות (ואכן הוכיח כי הוחזרו כספים) **הם** אלה שהתקבלו בידה בשנות המס
7 הרלוונטיות. משמע כי לא מן הנמנע שהמעעררת, שלא ניהלה ספרים ולא דיווחה
8 בשום דרך על הכנסותיה, החזירה כספים שהתקבלו בידה בשנות מס **קודמות** לשנות
9 המס שבשומה. לא מותר אף לציין כי מתוך הראיות שהוצעו במסגרת ההליך עולה
10 כי אכן חלק משמעותית מהכספיים שהוחזרו, עניינים בעסקאות שנעשו בשנות מס
11 שקדמו לשנות המס שבערעור, ובהעדר כל ראייה אחרת, יש להניח כי אף התקבולים
12 התקבלו באותן שנות מס קודמות.
- 13 מכל מקום, במישור המשפטי ולאור ההלכה שנפסקה בעניין **הירשון**, לא ניתן
14 להתייר למעערערת לקוז את ההפסדים להם טעונה. מצב הדברים העובדתי היחיד
15 המאפשר על פי הדין קיזוז הפסדים (או ניכוי הוצאות) בגין כספים שהוחזרו
16 ללקוחות, הוא כאשר החזרים בוצעו בשנות המס שבחן נוצרו הכנסות. במקרה
17 דנן, כאמור, כשלה המערערת מלהוכיח כי כך הוא המצב העובדתי בעניינה, ומכאן
18 נגזרת התוצאה המשפטית.
- 19 בסופו של יום, כל שנוטר למעערערת הוא להסתמך על דברים שנאמרו בדעת מיעות
20 בעניין **הירשון** על ידי כב' השופט רובינשטיין שסביר כי **"רָאוּ לְצִמְצֵם אֶת הַפֵּר בֵּין
21 פְּרִשְׁנוֹת שְׁלֹטוֹנוֹת הַמָּס לְבֵין הַצְּדָקָה".... הַשְׁכֵל הַיִשְׁרָמָרְנוּ שְׁתַּשְׁלָום מִסְמָלָא עַל
22 הַמָּס עַל הַכְּנָסָה שְׁהַחֲזָרוּ לִי"וּצְרָה"....** השכל היישר מורנו שתשלום מיס מלא על
23 כספים שהוחזרו איינו צודק" וכנ"ל ידי כב' השופט סולברג שziein כי: **"יִתְכַּן אֶם כֵּן
24 שִׁישׁ מָקוֹם לְקַבּוּעַ שְׁעָל אֶף שְׁמַגְנּוֹן קִיזּוּז הַהַפְּסָדִים איּנוּ מַפְּשִׁיר קִיזּוּז לְאַחֲרָה,
25 הַרְיָה שְׁבָמַצְבִּים מְסֻוּמִים, כַּאֲשֶׁר פָּקִיד הַשׂוֹמָה מְטִיל שׂוֹמָה בְּשַׁלֵּב מַאֲחָר, כְּשִׁידּוּע
26 לֹו עַל הַפְּסָד שָׁאָרָע, יְהָא זוּ חֹסֶר תּוֹם לְבָמַצְדִּוּי."**
- 27

בית המשפט המחווזי מרכז-לוד

ע"מ 16-01-36493 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רملה
ע"מ 15-02-33168 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רמלה

תיק חיצוני :

- 1 דא עקא, כי נראה שאף בדברים אלה אין כדי לסייע למערערת, משעה שלא הוכח
2 קיומה של זיקה בין הכספיים שהוחזו וההכנסות שנישומו. ממשע, כי אין מדובר
3 בהכנסה ש"הוחזרה ליוצרה".
- 4 לא מותר כאן להזכיר את הכלל הידוע לפיו נטול ההוכחה מוטל על כתפי המערער
5 (ע"מ 14-02-621 פיננסיטק בע"מ נ' פקיד שומה פ"ת (16.9.2015). הדבר נכון
6 במיוחד במקרה דנן בהתחשב בעובדה שהמערערת כלל לא נילה ספרים ולא הגישה
7 דיווחים, וכאשר בחשבו הבנק שלא הופקו כמספרים בסכומים גבוהים, אשר לא ניתן
8 להם כל הסבר מניח את הדעת. נראה כי יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בעמיה
9 1281/03 הרשקוביץ אשר נ' פקיד שומה תל אביב 5 (25.1.2009) :
- 10 "כך מבוססת ولو לכואורה, תוספת ההכנסה החייבת שנקבעה בהתאם
11 להפקודות שנמצאו בחשבונתיו, לאחר שניתנו למערער הזדמנויות רבות
12 להסביר הפקודות אילו והסבירם ורואיהם לא ניתנו. כל זאת לאחר שהמשיב
13 נכון היה לקבל הסברים מבוססים ولو בזחק ולהפחית סכומים אילו, כפי
14 שיפורט. המערער היה מודיע לדברים אילו ול敖ון ביסוס עמדת המשיב
15 ואופן בניית השומות. משכך, נשמט הבסיס מתחת לכו טיעונו בדבר הצורך
16 בהצדקת השומה וגלגול הנטול אל כתפי המשיב לאתר מידע ומסמכים
17 המגבים את הסבירו הלאוראים של המערער. המערער בחר ואולי לא ב כדי,
18 במקום להתמקד בגיבוי גרסאותיו והסבירו תוך הצגת הענף שבו הוא עוסק
19 וכיוצא בזה, להטיל שוב ושוב, הן במהלך דיוני ההוכחות והן בסיכומיו,
20 דופי בהתנהלות המשיב תוך תיבול הטיעון באמצעות הקשר עם זכות
21 אזרחית ותומם לב של רשות מנהלית וכיוצא באילו אמונות שאין להן, בכלל
22 הכבוד, נגיעה לערעור.
- 23 לשלים התמונה יש לציין כי המערערת פעלה באמצעות חברת כוכב החר (אלקנה)
24 בע"מ שבבעלותה המלאה (להלן: "כוכב החר") וכן באמצעות חברת תנופה פיתוח
25 והשקעות בע"מ (להלן: "תנופה") שבבעלות שותפה, מר יואל גבאי, שלמערערת
26 ייפוי כוח לפעול בשם (מש/1). שתי החברות הניל לא דיווחו על הכנסותיהן.
27 המערערת אישרה כי על אף שהצהירה בדוחותיה לשנים 2008 ועד 2011 כי היא
28 עקרת בית ללא פעילות עסקית, היא נילה הלהקה למעשה, "מטעם" שתי החברות
29 הניל, עסק לשיווק מגרשים מעבר לקו הירוק (ראו סעיף 2 לצהיר המערערת;
30 פרוטוקול מיום 9.5.2018 עמוד 29 שורות 8-7). אלא, שאף המערערת לא דיווחה על
31 הכנסותיה, חרף זאת אישרה כי הייתה לה פעילות עסקית. כך, בדיון השומה מיום
32 20.12.15 (מש/2) מסרה כי "כל הפעולות לא נרשמה באף מקום ולא בספרים...אני
33 יודעת שאין לא בסדר" ובהמשך: "לא דיווחתי באף מקום וגם לא לפלסטינאים".

בית המשפט המחווזי מרכז-לוד

ע"מ 16-01-36493 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רמלה
ע"מ 15-02-33168 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רמלה

תיק חיצוני :

- 1 6. ביחסון הבנק של המערעתה נמצאו הפקדות של כספים רבים. חלקם במזומנים,
2 וחלקם בהעברות בנקאיות ובמהירות כדלקמן: בשנת 2008: סכום 3,156,597 (המשיב
3 העמיד את הכניסה החייבת על סך של 2,232,183 נס' בשל כך שהכיר בהוצאות
4 מסויימות), בשנת 2009: 2,843,162 נס' ; בשנת 2010: 3,380,210 נס' ; בשנת 2011:
5 3,028,372 נס'. עוד מצא המשיב כי המערעתה העבירה מחשבונה כספים רבים
6 ליילדיה: סך של 399,971 נס' לבתה בשנת 2009 ; סך של 3,278,731 נס' לבנה, בשנת
7 2011 (בשנת 2009 קיבלה מבנה סך של 819,143 נס'). כאמור, טענה המערעתה היא כי
8 כל הכספיים שקיבלה מהלקרחות הוחזו. עוד טענה כי כספיים שהועברו ליילדיה
9 מקורים במכירת דירת המגורים שלה, וכי המשיב אף הכיר בכך.
- 10 7. המערעתה טענה כי היא פعلا אך ורק כמתווכת, אולם מוחומר הריאות שבפניי –
11 מספר המהירות שהוצעו ועדויותיהם של הלקרחות – עליה כי את כספי התמורה
12 העברו הלקרחות למערעתה, והם אף רואו בה כאחראית הבלעדית לכיספים וכמי אשר
13 מכרה להם בפועל את הקרקע, לרבות בעסקאות שבוצעו באמצעות חברות תמורה
14 (ראו פרוטוקול מיום 25.1.2017 בעמ' 7 ש' 26-29; **מע/2** אישור הפקדה של גזלא
15 מנשה ו/או עזרא לחשבון המערעת מתאריך 4.11.2007, המהירות מתאריכים
16 17.8.2007 ו- 2.9.2007 לפקודת המערעת; **מע/9** המהירות מתאריכים 3.9.09 ו-
17 4.8.09, לפקודת המערעת; פרוטוקול מיום 25.1.2017 עמ' 6 ש' 5-1; עמ' 16 ש' 22-
18 23; עמ' 19 ש' 1-2; פרוטוקול מיום 28.9.2017 עמ' 7 ש' 27-32; עמ' 9 ש' 13-14, ש'
19 22-23, עמ' 12 ש' 20-21, עמ' 14 ש' 29, עמ' 15 ש' 4-5; עמ' 19 ש' 17-16).
- 20 ממילא יש לדוחות טענתה של המערעת לפיה אין לראות בכיספים שנמצאו בחשבונה
21 כהכניסה שלה, שכן היא אינה בעלת המניות בחברת תמורה. כאמור, למערעת היה
22 ייפוי כוח לפעול בשם החברה, והלקרחות רואו בה כמי שאחראית למכירת המגרשים.
23 זאת ועוד, משנמצאו הכספיים בחשבונה, והמערעת לא המציאה ראיות כלשהן
24 המלמדות על קיומה של הפרדה ברורה בין הכספיים של החברה ובין הכספיים שלה,
25 לא יכולה להישמע טענתה כי כספיים אלה בחשבונה אינם שלה.
- 26 8. עוד טענה המערעת כי התקבולים שהופקדו בחשבונה היו אך ורק **מקדמות** על
27 חשבון עסקאות (או תשומות בגין עסקאות על תנאי) שלבסוף לא צלחו, ולפיכך אין
28 מדובר בהכניסה. עם זאת, לא רק שגם סכומים המתקבלים כ"מקדמות" הינם

בית המשפט המחווזי מרכז-לוד

ע"מ 16-01-36493 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רملת
ע"מ 15-02-33168 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רמלת

תיק חיצוני:

- הכנסה לכל דבר ועניין, אלא שמתוך עיוון במעט החזים שהוצגו ניכר כי לטענה לפיה
מדובר אך ורק בתשלום מקדמה (או בתשלום "על תנאי"), אין כל תימוכון, אלא כי
מדובר בכיספים ששולמו כתמורה מלאה בגין המגרשים שנמכרו, והפקודות אישיות
עבור המערעת וזאת בסמוך למועד חתימת ההסכם למכירת המגרשים (*מע/2,
מע/8, מע/9*). באותו אופן העידו גם מרבית הלוקוחות (פרוטוקול מיום 25.1.2017,
עמ' 6 ש' 14-17 ; עמ' 16 ש' 22-27 ; פרוטוקול מיום 28.9.2017 עמ' 8 ש' 4-5 ; עמ' 9
ש' 11-12 ; עמ' 13 ש' 4-5 ; עמ' 18 ש' 28-29 ; עמ' 21 ש' 25-20). יתר על כן, המערעת
אישרה בעדותה כי היו אף כיספים נוספים שהתקבלו על ידה אך לא הופקדו בחשבונ
הבנק (פרוטוקול מיום 25.1.2017 עמ' 47 ש' 29-31 : *"לפעמים לקוח בא ומשלם כספ,
או לא הכל הופקד בחשבון. יש אנשים שישלמו במזומנים ולקחתי ונתמי לו חci
[הכוונה לשותף שלה – ש.ב.] לא הפקיתי הכל בחשבון"*).
- כאמור, עיקר טענתה של המערעת הוא כי הכספיים שהתקבלו על ידה מהлокוחות
וחזרו להם. בהקשר זה מסרה המערעת כי נפלה קורבן למעשה מרמה תוך שימוש
בmeansים מזויפים, וכי משתגלה הדבר, ומשהסתבר כי לא ניתן למש את
העסקאות למכירת המגרשים, עתה כל אשר לא יודה להסביר את הכספיים
לקוחות, לרבות שימוש בכיספי הנסניה של בעל ומכירת דירתה (הוגם שבאותה
נשימה טענה כי הכספיים שהעבירה לידייה מקורם בדירותה).
- לתמיה בטענתה זו הצינה המערעת מסמכים רבים המלמדים כי החזרו כספים
לקוחות, ובכלל זאת הצהרות בכתב של הלוקוחות כי קיבלו את כספם בחזרה וכי
אין להם דרישות נוספות בעניין זה. חלק מהлокוחות אף הובאו לעדות. אלא, כפי
שכבר צוין לעיל, חרף זאת שבහחלט ניתנו היה להתרשם כי כספים רבים אכן חזרו
לקוחות, המערעת לא הוכיחה כי כספים אלה מוקרים בעסקאות **שbovevo בשנות
המס שבסומה ובתקבוליים שהתקבלו באותו שנים**. משמעות הדברים היא, כי לא
רק שלמערת נוצרו הפסדים בשנות המס **שלאחר** שנים המס שבערעו, ושאותם,
כידוע, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בעניין **ירשון**, לא ניתן לקוז, אלא
כי כלל לא הוכח כי הפסדים אלה מתיחסים להכנסות שהפיקה המערעת בשנות
המס שבערעו.

בית המשפט המחווזי מרכז-לוד

ע"מ 16-01-36493 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רملת
ע"מ 15-02-33168 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רמלת

תיק חיצוני:

1. מכאן שהמערערת לא הצליחה לסתור טענת המשיב כי הפייה הכנסות בשנות המס שקדמו לשנות המס שבערעור, הכנסות שלא דוחחו ולא שולם עליהם המס, ואף לא הוצאה שומה בעניינים. ממילא, גם אם ניתן היה לנ��וט, בנסיבות המערערת, גישה "גמישה" יותר בסוגיות "קייזו הפסדים לאחרור", על יסוד עמדת המיעוט בעניין **הירושzon** כפי שצוטטה לעיל, אין זה המקורה המתאים; משהחזירה המערערת כספים שקיבלה אך מלכתחילה לא דוחחו על ידה, **לא נישומו ולא שולם כל מס בגיןם**,ברי שאין כל מקום לנכותם או לקזום כנגד **הכנסות אחרות**, הן הכנסות נשוא השומה שבערעור.
9. 11. אזכיר מושכלות יסוד. כל שנת מס עומדת בפני עצמה (ראו ע"א 161/77 **פקיד שומה חיפה נ' פז חברת נפט בע"מ** (28.7.1977)). הנישום רשאי לנכות מהכנסתו רק את ההוצאות שהוצאה באותה שנת מס. הנישום אינו רשאי לנכות הוצאות כנגד הכנסות שהפיק בשנות מס קודמות. ככל שההוצאות אלה שהוצאה הניבו לו הפסד, רשאי הנישום לקזזו כנגד הכנסותיו באותה שנה, או כנגד הכנסתו בשנות המס הבאות, והכל בהתאם לכללים האמורים בסעיף 28 לפוקודה. מכל מקום, נישום אינו רשאי לקזז הפסדיו לאחרור, וזאת כפי ההלכה שנקבעה בעניין **הירושzon**.
16. כאמור, המערערת הצינה במסגרת ההליך מסמכים רבים, ואף דרצה לזמן רשיימה ארוכה של עדים, רובם יכולים על מנת להוכיח שהছירה כספים ללקוחות. צודק המשיב בטעنته כי מטרת המערערת הייתה ל"פזר מסך עשן" על הבירור העובדתי האמתי הנדרש לצורך הכרעה. מכל מקום, שהתפזר העשן נמצא כי המערערת כולה מלהוכיח את טוהר העילה להוכיח.
21. במסגרת ההליך הגישה המערערת טבלה מרכזות בה בקשה להציג את פרטי העסקאות ומועדיו וסכוםי החזריהם, וזאת על מנת להוכיח כי הסכומים שהוחזרו על כספיים שהתקבלו בשנות השומה. בדיקת הנתונים שבטבלה זו, תוקן הצלבתם עם ההצלחות שנמסרו על ידי לקוחותיהם ועם עדויות של אותם לקוחות שהזמננו על ידי המערערת למסור עדות בפני, מלבד כי אין בהם כלל ועיקר כדי לתמוך בעמדת המערערת. לא מצאתי מקום למנות כרוכל את כל פרטי העסקאות שהובאו על ידי המערערת. אזכיר כי המשיב בסיכון (ראו סעיף 41 לסטטומי המשיב) הציג באופן נרחב ומצאה את פרטי העסקאות וממצאי כי הדבר משקף את

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 16-01-36493 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רملת
ע"מ 15-02-33168 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רמלת

תיק חיצוני:

- 1 העולה מהראיות. מכל מקום, מעיוון בכלל החומר שעמד בפניי מסתבר כי מדובר
2 בעסקאות שנערכו **בשנים קודמות לשנות המס شبושמה** וממילא הנסיבות בגין
3 אין חלק מהשומה. יש לציין כי חלק מהמרקם אף מדובר בכספיים שהוחזרו טרם
4 שנות המס شبושמה.
- 5 14. לא מצأتي ממש גם בטענת המערערת לפיה לא היה מקום להגדיל את השומה בשלב
6 ההשגה. זכות זו קיימת למשיב מכוח סעיף 152(ב) לפקודה (ראו ע"מ 10-12-
7 אמר בahn נ' פ"ש תל אביב 3 (14.7.17), ובמקרה דנן ניתנה לערערת הזדמנויות
8 נאותה לטעון נגד השומה גם בשלב ההשגה.
- 9 15. כמו כן, לא מצأتي ממש בטענות שונות שהעלתה המערערת באשר לפגמים שנפלו
10 בהליך השומי, כגון להעדר הנמקה לשומה. עיוון בנימוקי השומה מעלה כי המשיב
11 נימק כבדעי את השומה, כאשר במסגרת הליכי השומה קיים מספר דיוונים עם
12 המערערת ומייצגיה (ראו מש/2) ונתן לה הזדמנות להשמיע טענותיה ולספק
13 הסברים, הנתמכים במסמכים, לכיספיים שהופקו בחשבונה. מכל מקום, ככל שנפלו
14 פגמים, ממילא נרפא הדבר במסגרת הליך זה משעה שניתן לערערת מלאה יומה
15 בבית המשפט. (ראו ע"א 3178/12 שלמי יגאל נ' מנהל מיסוי מקרקעין נתניה
16 (17.11.14); ע"מ 17-04-5610 א.ח. סנבריה לבניה ויזמות בע"מ נ' מנהל מע"מ גוש
17 דן (22.3.18)).
- 18 16. אין אף ממש בטענת המערערת לפיה לא נמצאו הפרשי הון בהצהרותיה, משעה
19 שהמעערערת אישרה כי לא דיווחה על הנסיבות. זאת ועוד, ככל שלמעערערת טענות
20 בעניין התחשיבים שעריך המשיב, כגון על כך שהתחשב שנערך בשלב אי' שונה
21 מהתחשב בשלב בי (ראו פרוטוקול מיום 9.5.2018 בעמ' 30 ש' 10 ואילך), אין לה
22 אלא להלין על עצמה, מאחר והיא זו שמנעה להציג במסגרת ההליך תחשיבים
23 שלמים ומלאים, הנתמכים במסמכים ואשר יש בהם כדי לסתור את טענת המשיב
24 לפיה הכספיים שהופקו בחשבונה מהווים הכנסה חייבות במס.
- 25 בהקשר זה יצוין כי הטבלה שהוזכרה לעיל, ואשר הוכנה על ידי המערערת, היא
26 למעשה השלישית במספר; הראשונה הוגשה במסגרת דיווני השומה, השנייה
27 צורפה לתחביר המערערת והשלישית צורפה לבקשת תיקון אותו תצהיר). דומני כי
28 במקרה דנן ניתן לומר כי "כל הכספיים במוומו פסול". באותה מידה לא מצatoi פגם

בית המשפט המחווזי מרכז-לוד

ע"מ 16-01-36493 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רملה
ע"מ 15-02-33168 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רملה

תיק חיצוני:

- 1 בכך שהמשיב, במסגרת הבדיקות שערך לצורך הוצאה השומה, זימן אליו רק
2 חמישה לקוחות ולא את כולם.
- 3 17. טענה נוספת הייתה בפי המערערת והוא זו הנוגעת להתיישנות השומה לשנת המס
4 2008. בעניין זה טענת המערערת כי מי שחתו על המסמכ שאריך את תקופת
5 ההתיישנות שלוש שנים לארבע שנים בהתאם לסעיף 145(א)(2) לפקודה, לא היה
6 מוסמך לעשות כן. עוד טענה כי הודעה בדבר הארכת תקופת ההתיישנות התקבלה
7 אצל המערערים רק ביום 1.1.2013, דהיינו לאחר שהשומה לשנת 2008 התiesta.
8 המערערת מוסיפה וטענת כי במועד הרלוונטי חלה ההלכה שנקבעה ברע"א
9 12/12/3812 גאל דור און ואח' נ' פקיד שומה (6.1.2013) (להלן: "ענין דור-און") ולפיה
10 המועד הקובע לעניין מרוץ ההתיישנות הוא המועד שבו החלטת פקיד השומה הגיעה
11 לידיות הנישום.
- 12 לא מצאתי בסיס לטענת המערערת גם בעניין זה. מהחומר שבפניי עולה כי דוח' המערערת לשנת 2008 הוגש ביום 23.9.2009. לפיכך, בהתאם לסעיף 145(א)(2)
13 לפקודה, המשיב היה ערוך שומה לערערת עד ליום 31.12.12. עם זאת, ביום
14 18.12.2012, החליט הרפרנטט המקצועי, מר שרון אהרון, להאריך את תקופת
15 ההתיישנות בשנה נוספת וזאת בהתאם לסמכות שניתנה לו לפי הסעיף האמור.
16 לדברי המשיב הארכה זו נדרשה לאור הקשי באיסוף המידע החיווני לשומה, הצורך
17 בבדיקות צולבות ובקבלת מסמכים נוספים מהמערערת, וכן לאור העובה כי
18 נדרשה אף מעורבותו של פקיד שומה ורק באיסוף המידע החיווני לשומה, הצורך
19 (ראו תצהיר אהרון, סעיפים 8-11). הודעה על כך נמסרה למערערת בכתב מיום
20 19.12.2012, עליו חתום הרכז, מר יפתח בן דוד (נספח ד' לתצהיר אהרון). באותו יום
21 שלח מר אהרון דואר מייל למר בן דוד לפיו יש מקום שהודעה על הארכת המועד
22 יצא בחთימתו (עמ' 3). בעקבות כך נשלח ביום 31.12.12, בכתב נוסף החתום על
23 ידי מר אהרון (נספח ג' לתצהיר אהרון; אישור על מועד המשלחת צורף כנספח ב'
24 לתצהיר אהרון).
- 25 בהתאם להלכה הפסוקה (ע"א 13/3929 יוסי נאמן נ' פ"ש ת"א 3, (10.12.14)),
26 המועד הקובע לצורך סעיף 152(ג) לפקודה הוא מועד החלהה ולא מועד
27 קבלתה בידי הנישום. אמת, כי פסקי דין אלה פורסמו לאחר המועד שבו הוצאה
28 נישומים.

בית המשפט המחווזי מרכז-לוד

ע"מ 16-01-36493 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רملה
ע"מ 15-02-33168 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רملה

תיק חיצוני:

1 ההחלטה דן, אך גם بلا להיזק לאותם פסקי דין, נראה שהמסקנה לפיה המועד
2 הקבע הוא מועד המשלוח – דהיינו המועד שבו סיים פקיד השומה את מלאכתו
3 ונתן את ההחלטה – ולא המועד שבו היא הגיע לידי הנישום, עליה אף מתוך פסק
4 הדין בע"א 5954/04 **פקיד שומה ירושלים נ' משה סמי ואיקאפו** (22.04.2007) ובDNA 3993/07 **פקיד שומה ירושלים נ' איקאפו בע"מ** (14.7.2011).

6 מכל מקום, הסתמכותה של המערעת על פסק הדין בעניין דור-און אין בה כדי
7 لتמוך בטענה, שכן באותו מקרה החלטת פקיד השומה כלל לא נחתמה, ואילו
8 במקרה שלפניו ההחלטה ניתנה ונחתמה ואף נשלחה למערעת, דהיינו "יצאה
9 לדרך" בטרם חלה תקופה ההתיישנות.

10 משמעותה כי גם אם מועד משלו של המכתב על ידי הרכו, בו הודע למערעת על
11 ההחלטה להאריך בשנה נוספת את תקופה ההתיישנות, אין המועד הקבע, אלא
12 זה שבו נשלח מכתבו של הרפרנט המקצוע, עדין לא ניתן לומר כי הוא נשלח
13 באיחור. (ראו גם ע"מ 11-11-40520-01-01 **אמבה השקעות בע"מ נ' פ"ש פ"ת** (5.5.2016);
14 ע"א 16/16 **אמבה השקעות נ' פ"ש פ"ת** (18.4.18)).

15 לכך יש להוסיף כי מילא נראה שאף מכתבו של הרכו יש בו כדי לקיים את דרישת
16 הדין. אכן, ראוי הוא שמי שנתן את ההחלטה הוא זה שיחתום על המכתב המודיע
17 לניסיונו על קבלתה, אך הדבר אינו מתחייב מלשון סעיף 145(א)(2) לפקודה. אוסיף
18 כי לא מצאתי כל יסוד לטענה המערעת לפיה הודעה שנמסרה בכתבו של מר
19 אהרוןוי "נראה כאילו זיופה והוא פוברקה לצורך תגבורת המשיב". כך או כך,ברי כי
20 בנסיבות האמורות לעיל לא קמה למערעת כל טענת הסתמכות.

21 18. **סוף דבר – הערעור נדחה.**

22 19. אשר לפסיקת ההוצאות אצין כי נתתי דעתך למצבה האישית של המערעת. מטעם זה,
23 ונוכחות הקשי המשפטי והעובדתי העומד בסיסו של ערעורו, הרי שלאחר הגשת הסיכומים
24 ובטרם מתן פסק הדין זימנתי את הצדדים וזרתני והצעתי למערעת כי תבוא בדברים
25 עם המשיב על מנת להגיע עמו להסדר באופן שייהי בו כדי להקל עליו. בסופה של יום,
26 הדבר לא צלח. מכל מקום, בנסיבות האמורות, חרב היקף ניהולו של הערעור, כמוות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 16-01-36493 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רملת
ע"מ 15-02-33168 רחמים ואח' נ' פקיד שומה רמלת

תיק חיצוני:

1 העדים והמסמכים, כמו גם התנהלות המערערת כמתואר לעיל, מצאתי לנכון, לפנים
2 משורת הדין, לפ██וק הוצאות משפט ו███ עו"ד באופן מדוד.

3 אני קובע, אפוא, כי המערערת תישא בהוצאות המשיב וב███ עו"ד בסך כולל של
4 20,000 ₪ אשר ישולם בתוך 30 ימים מהיום שם לא כן יישא ריבית והפרשי הצמדה
5 כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

6 ניתן לפרסם את פסק הדין.

7

8

9

10

11 ניתנה היום, י"ט אדר תש"פ, 15 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.

12

שמעאל בורנשטיין, שופט

13

14